МОРСКО ЕХО | Приложение къмъ бр. 400

Год. XIV | Обяви по споразумение Ред.: Кир. Мирославовъ | РЕДАКЦИЯ УЛ. „ПАНАГЮРИЩЕ" 1 (срещу техн. бюро „Б. ЖИТЕВЪ") | Тел. 27-14

СЛУЧКИ И ПРИКАЗКИ

За двамата геврекчии

Въ Тахеранъ, прекрасниятъ престоленъ градъ на още по-прекрасната страна на премждрия шахъ Саула, живѣли двама геврекчии,

И двамата били бедни и всѣка сутринь, мъкнейки пълнитѣ си кошници, огласѣли чаршиитѣ съ виковетѣ си:

„Хайде топли гевреци, топли!"

Работата криво лѣво вървѣла и макаръ и съ тежъкъ трудъ, тѣ успѣвали да изхранватъ челядьта си.

И били благодарни на Аллаха

Но единъ день, единътъ отъ двамата клюмналъ глава и се опечалилъ.

— Какво ти е, колега? — запиталъ го приятелътъ му.

— Дотегна ми тоя кучешки животъ — отвърналъ той съ тежка въздишка.

Омръзнаха ми и кошницитѣ и гевречитѣ и беднотията, та за това отъ днесъ нататъкъ ти си ходи самъ, а азъ ще си търся късметя другаде.

Другарьтъ му въздъхналъ, пожелалъ му отъ все сърдце успѣхъ, сполука и продължилъ самъ да кръстосва тахеранскитѣ улици и да разнася топлитѣ си гевреци.

Така минало много месеци...

Веднажъ, дълго време следъ раздѣлата, бедниятъ геврекчия миналъ край везирството и тъкмо що почналъ да продава гевреци на пазачитѣ предъ везирството, усѣтилъ, че нѣщо твърдо го чукнало по темето и видѣлъ единъ камъкъ, че падналъ въ кошницата му. Попипалъ се геврекчията и извилъ глава нагоре да види отъ где е долетѣлъ камъка.

И като си извилъ главата, така си замръзналъ.

Горе на единъ отъ голѣмитѣ прозорци на везирството стоялъ и се хилилъ сжщия оня неговъ приятель, геврекчия — съ когото нѣкога упражнявали бедниятъ си занаятъ.

— Афедерсинисъ, кардашъ, извикалъ му украсения съ сърмена чалма и скжпи накити нѣкогашенъ приятель. — Чукнахъ те съ камъка, та да си повдигнешъ очитѣ и да ме видишъ, че съмъ станалъ везиръ-великъ везиръ, когато ти още влачишъ калпавия си кучешки занаятъ.

Замълчалъ си геврекчията, не обѣлилъ ни дума а само прибралъ въ джоба си камъка, съ който везира го ударилъ по главата.

Минало следъ това много време. Единъ день, пжтя му пакъ билъ край везирството. И тъкмо що се канѣлъ да се провикне: „Топли гевреци, топли", видѣлъ, че нѣкаква тълпа се събирала предъ вратата на голѣмото учреждение.

Като се доближилъ до насъбралитѣ, той видѣлъ, предъ входа на палатата да зѣела една дупка на туко-що изкопана дълбока яма.

Геврекчията не казалъ нито дума, само се приближилъ извадилъ отъ джоба си оня камъкъ, и го пусналлъ въ ямата. Олеле! кой ме пухна по главата? — се чулъ отъ ямата гласътъ на изпъдения и наказанъ везиръ.

— Азъ, — отговорилъ геврекчията, — за да си повдигнешъ главата и да ме видишъ че азъ пакъ съмъ си на сжщото мѣсто, а ти се вдигна много на високо, но и падна много по-низко отъ мене.

— Съ твоя камъкъ, по-твоята глава...

Миро/Славски

Внимание! — Много важно!

Почит. гражданство! Добре запомнете!

Че, преди да посетите другъ колониаленъ магазинъ, направете своитѣ покупки отъ новооткрития добре уреденъ

КОЛОНИАЛЪ

„ЕНЕВЪ“

ул. „Владиславъ“ № 6 (подъ Областнията сѫдъ)

кѫдето ще намѣрите винаги най-пресни и най разнообразни първокачествени колониални-артикули.

Магазина е оозаьсденъ при образцова чистота — съобразно хигиеничнитѣ изисквания.
Желаете ли да се снабдите съ доброкачествени колониални стоки при голѣмъ изборъ и достѫпни цени, посещавайте съ вѫсъ подреденията

Новооткритъ колониалъ

„ЕНЕВЪ“

ул. „Владиславъ“ № 6 (подъ Областнията сѫдъ)

Затова всички само при колониаль „ЕНЕВЪ“ и пакъ при колониаль „ЕНЕВЪ“!!!

Печатница А. Пъндъклийски — Варна